సుబ్బారావు మొదటిరాత్రి

ఆకాశంలో ఎక్కడా మేఘాలు లేవు... పూర్తి నిర్మలంగా వినీలంగా వుంది. ఎండ మండిపోతోంది. సూర్యుడు నిప్పులు కక్కుతున్నట్లున్నాడు.

సుబ్బారావు గుండెల్లోనూ అలాగే... అచ్చు అలాగే భగభగమని మండుతున్నట్లుంది.

అతనికి ముహూర్తాలు, మూఢనమ్మకాలు, శాస్త్రాలు పరిపడవు అయితే అందుకు వ్యతిరేకంగా అతని పెళ్ళి ముహూర్తం వడి ఎండాకాలంలో నిర్ణయించబడడమే అతనికి సుతరామూ యిష్టం లేదు. పెద్దవాళ్ళను ఎదిరించడం కూడా అతని కిష్టం వుండదు. అందుకే అతని గుండెల్లో ఆ మంటలు అలారగడం... జరుగుతోంది.

మొత్తానికి సుబ్బారావు పెళ్ళి సుందరితో పెద్దలు నిర్ణయించిన సుముహూర్తంలో రంగ రంగ వైభవంగా జరిగింది. చుట్టుపక్కాలంతా ఎన్నో మంచి దీవెనలిచ్చి వెళ్ళారు...

ఆ ముహూర్తం బలమో... సుందరి సుబ్బారావుల అదృష్ట ఫలమో... పెళ్ళైన మర్నాడుదయం సుందరి తాతగారు స్వర్గానికి టిక్కెట్టుచ్చుకున్న తంతి వచ్చింది.

సుబ్బారావుకు వెర్రి కోపం, బాధ ఒకేసారిగా వచ్చినా... మరోవైపు రవ్వంత ఆనందమూ కలిగింది. ఎందుకంటే ఎంచక్కా హాయిగా, ఆనందంగా చల్లటి వాతావరణంలో వెచ్చ వెచ్చగా, మధురాతి మధురమైన దివ్యానుభవాన్ని పొందవలసిన తరుణం సెగలు, పొగలు, ఆవిర్లు వుక్కపోతల్లో వుక్కిరి బిక్కిరి అవడంలో జరిగిపోవడం ఎందుకో అతనికి నచ్చలేదు. అయితే పెళ్ళైంటూ జరిగిపోయిక ఆ అనుభూతిని పొందకుండా వుండవలసి రావడం మరోవైపు రంపపు కోతలా అనిపించిందతనికి.

సుందరి, సుబ్బారావుల పెళ్ళి జరిగి ఐదు నెలలు దాటింది. తొలిరేయి కోసం జీవితానికి సంబంధించిన మొట్టమొదటి మహత్తర మధుర మన్మథ రసాను భూతి కోసం... మధురోహల మల్లియలు పరిమళించే కమ్మని కమనీయ దివ్యానుభవం కోసం... పాపం సుబ్బారావు... యింకా ఎదురు చూపుల్లోనే కాలం వెళ్ళబుచ్చుతున్నాడు.

వయసు ఆరాటం మనసుతో చేసే పోరాటంలో... మనసు నెగ్గడం ఎంతో కష్టమైపోతోంది.

ఎదురు చూపుల్లో అలసిపోయిన సుబ్బారావును సేద తీర్చేందుకు అతని మామయ్య గిరీశం నుంచి లేఖ ఆ రోజే వచ్చింది...

పది రోజులు ముందుగానే ముహూర్తాన్ని తెలియ చేసినందుకు పరమానంద భరితుడయ్యాడు సుబ్బారావు.

కానీ యిప్పుడతనికి క్షణమొక యుగంలా గడుస్తున్నట్లుంది. మరి 'పది రోజులు గడవాలంటే' తలచుకుంటే సుబ్బారావు గుండె గుభేలుమంది.

"సుందరితో మరో పది రోజుల్లో..." ఆ వూహకే అతని మనస్సు ఎగిరి అద్దాల దబ్బాలోకి గెంటినట్లనిపించింది...

"రేయ్ సుబ్బా... నీ రొట్టె విరిగి తేనెలో పడే తరుణ మొచ్చిందిరా..." అతని అంతరాత్మ ఆప్యాయంగా తలపై నిమిరినట్లనిపించింది. అందమైన తన సుందరి దివ్య సుందర విగ్రహం అతని కళ్ళముందు నిలవగా... ఆనంద లోకాల్లో తేలిన అతని మనసు,

ఆఫీసులోని గోడ గడియారం 'ఠంగ్' మని ఒక్కటి కొట్టేసరికి... వీపు మీద ఎవరో చరిచినట్లుగా ఈ లోకంలో కొచ్చి... గబగబా పరుగు తీసి లీవ్ ఫాం మీద నాలుగు రోజులు కావలసిన డేట్స్‌కి వ్రాసేసి ఆఫీసర్ దగ్గరకెడితే... కిందా మీదా పడి వేడుకుంటే "మొద్దో..."అంటూ రెండు... రెండంటే రెండే రొండురోజులకు లీవ్ శాంక్షన్ చేసాడు.

తన పరిస్థితికి తనను తాను తిట్టుకోకుండా వుండలేక పోయాడు సుబ్బారావు.

అతి భారంగా అత్యంత దుర్భరంగా గడిచాయి ఆ పది రోజులు... బయల్దేరే రోజున ఓ గంట పర్మిషన్ చచ్చి చెడీ... సాధించి తిన్నగా బస్టేషన్‌కే దారి తీశాడు.

* * * * *

"ఏం బాబూ... సుబ్బా... ప్రయాణం బాగా జరిగిందా...!?" గుమ్మంలోనే ఎదురై అడిగాడు మామయ్య గిరీశం.

"ఆహా... చాలా దివ్యంగా జరిగింది మామయ్యా...!" చెప్పడం చెప్పాడు గానీ... ఆర్టీసీలో లాస్ట్ సీట్‌లో కూర్చుని చేసిన రెండు వందల కిలోమీటర్ల ప్రయాణం... మధ్యలో చీకట్లో చలిలో మూడుగంటల నిట్టనిలువు వెయిటింగూ... ఆ తర్వాత సర్వీసు బస్సులో నలభై కిలోమీటర్లు సీటు దొరక్క కిక్కిరిసిన జనం మధ్య యిరుక్కుపోయిన ప్రయాణం... ఆ పైన కాలి నడకన ముళ్ళు, యిసుక, బురదలతో నిండిన ఐదు కిలోమీటర్ల డొంక ప్రయాణం... అద్భుతమైన సినిమారీల్లా సుబ్బారావు కళ్ళ ముందు గిరగిరా దొర్లాయి.

"ఏవిటోయ్ అల్లుడూ... అంతదీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నావ్... లే... లే... లేచి కాళ్ళు కడుక్కో..." గిరీశం పలకరింపుతో ఈలోకంలో కొచ్చాడు.

"లా... బావా... కాళ్లు కలుక్కో..." మూడేళ్ళ చిట్టి (మరదలు పిల్ల) ముద్దుగా ముద్దుగా పిలిచింది... స్టీలు చెంబుతో నీళ్ళందిస్తూ...

"సుందరి ఏం చేస్తున్నట్లబ్బా... కనిపించదేం..." తానుగా పైకి అడగాలంటే సభ్యత లాంటిదేదో అడ్డువచ్చి మెల్లగా లేచి కాళ్ళు కడుక్కుని తిరిగి అదే కుర్చీలో కూలబడ్డాడు...

పేరుకు మేనత్త కూతురే అయినా రాకపోకలూ, చనువులు మాత్రం వాళ్ళ మధ్యన తక్కువే... అందుకు కారణం కేవలం దూరభారాన వుండడాలు తప్ప మరేం లేదు. ఎప్పుడో ఎక్కడో బంధువుల యిళ్ళల్లో ఏదో పెళ్ళిళ్ళల్లో రెండు మూడు సార్లు కలుసుకోవడం సుందరీ సుబ్బారావుల మధ్య అదీ చాలా చిన్నతనంలో జరిగిందంతే...

అత్తయ్య తెచ్చిన కాఫీ అందుకుని చప్పరిస్తూ... అటూ యిటూ చూస్తూ సుందరి కోసం వెదకసాగాయి సుబ్బారావు కళ్ళు...

"ఉద్యోగం... అదీ ఎలా వుందిరా నాయనా...! ఒంటరి గాడివి ఎల్లా అవస్థ పడిపోతున్నావో... ఏమో..." కొంచెం బాధగా అందామె.

"అవునత్తా... యిప్పటికైనా నా బాధ నీకన్నా అర్థమైనందుకు నాకు చాలా సంతోషంగా వుందత్తా..." సమయస్ఫూర్తిగా అన్నాడు సుబ్బారావు.

"అది కాదురా బాబూ! మేం మాత్రం ఎందుకు అనవసరంగా జాప్యం చేస్తాం చెప్పు... మీ సుఖసంతోషాలేగా మేం కోరుకునేది... ఇంద... లేచి త్వరగా స్నానం చేసిరా నాయనా... వంట సిద్ధంగా వుంది..." అంటూ రెండు టవల్స్ అందించింది.

అవి తీసుకుని... బాత్రూమ్ వైపు నడుస్తూ...

"సుందరికేమైందసలు... నన్నేమైనా సర్‌ప్రైజ్ చేయాలను కుంటోందా ఏంటి తలంటు పోయడానిక్కానీ బాత్రూమ్‌లో రడీగా వుందేమో..."తనలో అనుకుంటూ మెల్లగా తలుపు తీసి ఓరగా తలుపుచాటుకు చూసాడు. పాపం నిరాశే ఎదురైంది.

సబ్బు కోసం చూస్తే జాడలేదు... "కొత్త సబ్బు బిళ్ళతో కొద్దిసేపట్లో ప్రత్యక్షమౌతుందేమో..." అనుకుంటున్నంతలో...

"బావా... సబ్బు..." మెల్లగా అందించి చల్లగా తుర్రుమంది చిట్టి...

సుబ్బారావుకు తిక్కరేగినట్లయింది.

"పిచ్చి సుందరీ... తిక్క సుందరీ... నేనొచ్చి గంటైనా దిక్కు తోచక బిక్క మొఖం వేసుకు చూస్తుంటే నీకు తమాషాగా వుంది కదూ... దమ్ముంటే ఈ బాత్రూమ్‌లోకి రా... చెప్తా... సుబ్బారావని తెలుసులే... రాత్రికి నేనే నీ దగ్గరికొస్తానుగా అప్పుడు పడ్తాను నీ భరతం... మీ అమ్మ వద్దంటే నీ బుద్దేమైందట... ఏదో వుపాయంగా దొంగచాటుగా ఈ బాత్రూమ్‌లోకి యిప్పుడు నువ్వు వస్తుంటే ఎంత మజా అందించే వాణ్ణి... ఛ... ఛ... యూ ఆర్ ఫూల్... రియల్లీ... నో... నో... నువ్వు కాదు... నేను... నేనే ఫూల్‌ని... నిన్ను కావాలని ఏరికోరి కట్టుకున్నందుకు... నేను ఫూల్‌ని... డామిట్..."

బిగించిన పిడికిలికి గోడ తగిలే సరికి తేలుకుట్టిన దొంగలా "అబ్బా..." అని మెల్లగా అనుకుని చేతులు రుద్దుకుంటూ...

"పోనీలే సుందరీ... యిప్పుడు మాత్రం మించిపోయిందేముంది. నీ సోగ కనుల నాకై నింపిన ప్రణయ నిధులను నే దోచుకో లేకపోను... నీ లేలేత అధరంపు సొంపుల నింపిన అమృత భాండాన్ని ఆరగించకపోను... నిన్ను ఆసాంతం నా సొంతం చేసుకోలేకపోను... ఆ సమయం అతి చేరువలోనే వుందిలే... యింతగా వూరించే నిన్నూ... నిన్నూ... ఏం చేస్తానో తెలుసా..." లోలోన అనుకుంటూ ఎదురుగా వున్న బకెట్ ఎత్తి దిమ్మరించుకున్నాడు... ఆ నీళ్ళు మోతాదుగా వెచ్చగా

"ఈ పల్ల గాలి తెరలు పైకి విసరి...
నాపైకి విసరి నీడ నీవున్నావు సుందరీ...
నన్నేల గన రాకున్నావు... పరవ సుందరీ...
నాకేల... గాన రాకున్నావు... ప్రియ సింధూరి... సుందరీ...
ఏ మాపులోపులో నేను దాగుంటాను...
కరుణించ రావే... నన్నేలరావే...
కమల విమల నయన సుందరీ...!
నా హృదయ మంజరీ...! ఓ నా దివ్య సుందరీ...!"

"రేయ్... రేయ్... సుబ్బారావూ...; ఏమిట్రోయ్... రసవత్కావినై ప్రణయ గీతాలు వ్రాసేలాగున్నావే..." అంతరాత్మ సన్నగా నవ్వుతూ వెక్కిరించి నట్లనిపించిందతనికి.

యింతలో ఏదో దభీమని చప్పుడైతే తిరిగి చూసాడు సుబ్బారావు... పిల్లి... ఫాను మీద దూకింది. ఆ పిల్లి మహిమ ఏమిటో ఫాన్ తిరగనారంభించింది... పిల్లికి మనసారా థాంక్స్ చెప్పి ఫుల్ స్పీడ్‌లో ఫాన్ పెట్టుకుని గోడ వైపు తిరిగి పడుకుని గోడ స్థానంలో తన సుందరి నూహించుకుని మెల్లగా...

"సుందరీ... నీకు మాత్రం నన్ను చూడాలని... నాతో మాట్లాడాలని... నా ఒళ్ళో, నా ఎదపై వాలి హాయిగా మత్తులో తేలిపోవాలని లేదా...! ఎందుకిలా నాకింతటి ఎదురు చూపులు...

వుండడంతో మొత్తానికి ప్రాణాల్తో బతికి బయటపడ్డాడు సుబ్బారావు.

భోజనం దగ్గర కూడా విరాశే ఎదురుచుక్కైంది సుబ్బారావుకి ... సుందరిని చూడాలన్న కోరిక కట్టలు తెంచుకున్న నీరులా మనసు నుండి బయట పడాలని చూస్తోంది.

"ఆశ పడకే మనసా... ఊరక ఆవేశపడకే మనసా...
ఆశ విరాశే అయ్యిన వేళ... ఏమి చేసెదో... మనసా...
నీవేమి చేసెదో మనసా..." రేడియోలో వస్తున్న పాట సుబ్బారావుకు తనను వెక్కిరిస్తున్నట్లు తోచింది...

ఎలాగోలా భోజనం కానిచ్చి చిట్టి చూపిన రెస్ట్ రూమ్‌లోకి దారి తీసాడు.

వర్షాకాలమైనా ఎండ ఎందుకలా మిడిసి పడుతోందో సుబ్బారావుకు అర్థం అవలేదు...

టేబుల్ ఫాన్ కనిపించేసరికి ప్రాణం లేచొచ్చినట్లయి స్విచ్ ఆన్ చేశాడు... కాని అది తిరగలేదు... లైట్ వేస్తే వెలిగింది... చేసేది లేక కిటికీ వైపు నడిచి బయటికి చూస్తు సుందరి గురించే ఆలోచించ సాగాడు.

మెల్లగా ఓ చిరుగాలి పొర చల్లగా తాకేసరికి అతని మనసు మనసులోనే... పాట పాడుకోసాగింది.

డింపుల్ సదవకాశం

ఈ సంవత్సరం డింపుల్ కపాడియాకు నటిగా గొప్ప సదవకాశం లభించిందని పరిశ్రమలో వారి వ్యాఖ్య. ఎందుకంటే ఆమె నటించడానికి అద్భుతమైన అవకాశం ఉన్న 'లేకిన్', 'జాని', 'దృష్టి', 'హక్', 'ప్రహార్', 'క్రైమ్ మెషీన్', వంటి మంచి చిత్రాలన్నీ ఈ యేడాదిలోనే విడుదల.

నాకేమో నీతో ఖుషీగా సరదా చేయాలని మనసౌతోంది... నేనై నీ దగ్గర కొద్దామంటే నువ్వేమో... ఎక్కడో దాక్కుంటివి... దయచేసి నా మొర ఆలకించు సుందరీ... ప్లీజ్... ప్లీజ్..." అంటూ సన్నగా గొణుక్కుంటూ ఝుయ్ మని వస్తున్న ఫాను గాలికి ఝుమ్మని నిద్రలోకి జారిపోయాడు సుబ్బారావు.

ఫాను మీదకు పిల్లిని విసిరి తిరిగేలా చేసింది సుందరని, ప్రక్క గదిలోనే వుండి అతని వేదనంతా ఆమె విన్నదని సుబ్బారావుకు తెలియదు పాపం...

సుందరి మనసులో ఏదో గిలిగింత... చెప్పలేని పులకింత— ఒకవైపు వయసు పెట్టే కవ్వింత...

"బావా... నీ తలపులే గండుతుమ్మెదలై ఝుం ఝుమ్మని నా తనువులోని అణువణువుల్లో ఝుంకారనాదాల్ని మీటుతున్నాయ్ బావా... ఈ విషయం నీకెలా చెప్పను..." మూగగా మధన పడుతూ... బావ మధుర భావనలో సుందరి మనసు పడుతున్న ఆనందంలో...

"రాధ చేయకే తుమ్మెదా...!" పాట గుర్తొచ్చి ఆమె మనసంతా పరవశంతో పొంగి నట్లనిపించింది.

సుబ్బారావు నిద్ర లేచేసరికి వేడి వేడి బజ్జీలు అందించింది మేనత్త.

అల్లపు చట్నీతో అరటికాయ బజ్జీలు చాలా మజాగా వుంటుంది కాంబినేషన్...

గిరీశం మామయ్య వచ్చి పక్కనే కూర్చుంటూ...

"తినవోయ్... సుబ్బా... నీకిష్టమన్చెప్పి... మీ అత్త చేసింది... ఆ... అన్నట్లు ముఖ్య విషయం రా నాయనా...!

క్షణంలో సుబ్బారావు మొహం టెన్ థౌజండ్ వాట్ బల్బులా వెలిగినట్లయింది. బజ్జీల ప్లేటు చేతిలోకి తీసుకుని "చెప్పండి మామయ్యా...!"

ఆతురతకు కనబడనీయకుండా అడిగేందుకు ప్రయత్నించాడు.

ఆది గ్రహించిన గిరీశం...

"ఏం లేదురా బాబూ... నీ వుత్సాహాన్ని నీరుగార్చాలని కాదుగానీ... అసలు విషయానికి అవాంతరం వచ్చిందిరా... మాదు చుడమని ఈసారే సుందరకు నెల ఇలాగా వారం రోజులు ముందొచ్చిందట్రా... భయం మూలంగా నోనిమో...! అంచేత రెండ్రోజులూ వుండిపోతే... ఏకంగా కల్సివెళ్ళిపోచ్చు..." గబగబా చెప్పేశాడు గిరీశం.

ఒక్క క్షణం పేస్ తటపటాయించి... ఫిలమెంట్ రాలిపోయిన బల్బులా మొహం వెళ్ళాడేసి... కొంచెం ఆలోచించి చివరకు "చూడండి మామయ్యా... ఇప్పటి వరకూ అన్నీ మీరు చెప్పినట్టే చేశాను... మీ మాట కాదన్చెప్పే నెయ్యాలని కాదుగాని నా పరిస్థితులేవిటో మీకు తెలుసుగా... నా వుద్యోగానికా సెలవు దొరకడం మహా కష్టం... మీరు దయచేసి ఆ ముహూర్తానికి ఫుల్ స్టాప్ పెట్టేసి... వేరే ఆలోచన పెట్టుకోక ఈ రెండ్రోజులూ కాగానే సుందరిని తీసుకుని మీరూ అత్తయ్య ఎంచక్కా అక్కడికే వచ్చేయండి... మీరే నాల్రోజులు అక్కడుండి అన్నీ జరిపించండి... మీ యిల్లు నా యిల్లు ముహూర్తం సుమూహూర్తం అంటూ కూర్చుంటే నా తల పూర్తిగా పండిపోయేలాగుంది... అంచేత... అంచేత... ఇంతకంటే నేనేం చెప్పలేను మామయ్యా..." మొండి వాడికి కొండంత ధైర్యమన్చెప్పి... ఆ పరిస్థితుల్లో అలా ధైర్యం చేశాడు సుబ్బారావు.

గిరీశం కళ్ళు అతని భార్య 'రత్నం' కోసం వెదికాయి. "శుభం... అలాగే కానిద్దాం... వాళ్ళని మనం కష్టపెట్టి బావుకునేదేముంది... ఎల్లా జరగాల్సిందలా జరుగుతుంది... రాయిలాగున్న మానాన్న పోయాడు... అయినా మనసిచ్చిగానీ నీటికి నాటికి సంబంధం ఎందుకుంటుంది చెప్పండి... అబ్బాయి చెప్పినట్టే చేద్దామండి... ఆర్నెలు అవుతోంది పాపం... యింకెంత కాలం వాళ్ళని దూరంగా వుంచి ఆ పాపం మనం కట్టుకుంటాం..."

భార్య 'రత్నం' చెప్పింది ఆటూ— ఇటూగా ఆలోచించినా మొత్తం మీద సబబే ననిపించి "సరే... అల్లాగే చేద్దాం..."

తన అంగీకారాన్ని తెలిపారు గిరీశంగారూ. "థాంక్యూ వెరీ మచ్ అత్తయ్య అండ్ మామయ్య..." మనసులోనే కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుని సుందరితో ఓసారి మాట్లాడేందుకు వాళ్ళిద్దర్నీ ఒప్పించి దూరంగా వున్న ఆడాళ్ళు మగాళ్ళు కళ్ళబడగూడదన్న వాళ్ళ ఆచారాన్ని ప్రక్కన పెట్టించి సుందరిని కళ్ళతోటే ఓసారి తనివితీరా త్రాగేసి..."మరి వస్తాను..." అంటూ సెలవు తీసుకున్నాడు సుబ్బారావు... సుందరి తనని కళ్ళతోనే తినేసిందన్న విషయం అతనికి మాత్రం తెలియదు...

* * * * *

అష్టకష్టాలతో ఆ రెండురోజులు గడిపాడు సుబ్బారావు... లక్కీగా సుందరి వచ్చేరోజు ఆదివారం. సెలవు పెట్టాల్సిన బాధ తప్పింది. స్టేషన్ కెళ్ళాడు... ముందుగా యింట్లో కావల్సినవన్నీ తెచ్చిపెట్టుకొని నీట్ గా సర్దేసాడు... రావల్సిన మెయిలు రెండున్నర గంటలు లేటట... సుబ్బారావుకు పిచ్చి తిక్క పుట్టింది... రైల్వే డిపార్ట్ మెంటును తిట్టిన తిట్టు తిట్టకుండా శత సహస్ర అష్టోత్తరాలంత పొడుగు ఆ రైలు వచ్చేదాకా తిట్టుకుంటూ కాలు గాలిన పిల్లిలా తిరగాడు... రైలు రావడం కరంటు పోవడం... యిక అతని అష్టోత్తరం గాలి ఎలక్ట్రిసిటీ డిపార్ట్ మెంటు వాడిపైకి తిరిగింది. అతని చేతిలో టార్చిలైటు కూడా లేదు... అతని మామయ్య గిరీశం ముందు చూపు మనిషి... తన చేతిలోని టార్చిలైటుతో సుబ్బారావును పట్టుకోగలిగాడు... కరంటొచ్చింది... ఒకళ్ళనొకళ్ళు చూసుకుని హాయిగా లోలోనే నవ్వుకున్నారు సుందరి, సుబ్బారావులు.

సుందరి తల్లి రత్నమ్మగారు యిల్లు చేరుకోవడమే ఆలస్యం... అన్ని పనులూ చకచగా చేయసాగింది... అల్లుడు... మేనల్లుడు యింటిని సర్దిపెట్టిన తీరుకు ఎంతో మురిసి పోయింది. రాత్రి భోజనాలు తొందరగానే ముగించారు... తొమ్మిది కాకుండానే సుందరిని అలంకరించి సుబ్బారావు గదిలోకి పంపింది రత్నమ్మ గారు.

సుబ్బారావుకు ఏదో వెర్రి ఆనందంగా వుంది. మరో వైపు ఏదో చెప్పలేని భయంగానూ వుంది. మొత్తానికి నిభాయించుకుని తలుపు గడియ సరిగా పెట్టి... పాల గ్లాసుతో లోనికొచ్చిన సుందరిని పూల పాన్పువైపు నడిపించాడు... మెల్ల మెల్లగా...

"ఏయ్... సందూ... ఏమిటది... అంతా సిగ్గే... ఏదీ... యిలా చూడు..." ఎలక్ట్రిక్ షాక్ తగిలినట్లనిపించింది... మెల్లగా తేరుకుని.

"ఏమిటి... సందూ... జ్వరమా..." చలించిపోతూ అడిగాడు

"ఊ..." మత్తుగా అంది సుందరి.

ఒక్క క్షణం ఆలోచించి...

"సరే... అయితే... టాబ్లెట్టిస్తాను... వేసుకుని పాలు తాగి పడుకో నేనిలా చాపవేసుకు పడుకుంటాను..." ప్రేమగా చెప్పాడు సుబ్బారావు.

"పిచ్చిబావా...' అది ఏ టాబ్లెట్లకూ తగ్గే జ్వరం కాదూ... విరహతాపం అని నీకెలా చెప్పను..." మనసులో అనుకుని.

"టాబ్లెట్లేం వద్దు బావా... నా నొసట నీ చేత్తో రాస్తూ కూచుంటే అదే తగ్గిపోతుంది బావా..." గోముగా అంది సుందరి.

"సరే... అయితే అట్లాగే..." అంటూ తలగడ వైపున కూర్చున్నాడు...

"లైటు తీసేసి కూర్చోబావా... తలనెప్పి తొందరగా తగ్గిపోతుంది..." చెప్పకనే చెప్పింది.

లైటు తీసాడు సుబ్బారావు.

"అక్కా... సుందక్కా..."

గొంతు చిట్టిదిలా వుంది... మళ్ళీ లైటేసాడు సుబ్బారావు...

"ఆ... ఆ..." ఏడుస్తోంది చిట్టి...

చివరకు సుబ్బారావు లాలిపాడల్సిన స్టేజీ కొచ్చింది...

అయినా చిట్టి అక్కదగ్గరే పడుకుంటానని మారాం చేసింది... సుందరి దగ్గర పడుకోవడం చిట్టి అలవాటు. చిట్టి కోసం బయట వెదుకుతున్న రత్నమ్మగారు అరగంట తర్వాత ఆ గది వద్దకొచ్చి తలుపు కొట్టింది.

సుబ్బారావు తలుపు తీసాడు...

రత్నమ్మగారు చిట్టిని బుజ్జగిస్తూ లాలిస్తూ బయటికి తీసుకెళ్ళింది—

"హమ్మయ్య..." ఒక్కసారి గుండె నిండా గాలి పీల్చుకున్నాడు సుబ్బారావు... సుందరి ఒళ్ళు కాస్త చల్లబడింది... అప్పుడు టైం సరిగ్గా పన్నెండైంది.

సుబ్బారావు లైటు తీసేసాడు...

మర్నాడుదయం రత్నమ్మగారు తలుపు తడితే దిగ్గున లేచి బట్టలు సర్దుకుని తృప్తిగా నవ్వుకుని దిన చర్యల్లోకి విధిగా వెళ్ళారు సుందరి సుబ్బారావూను.

"వెరీగుడ్... వెల్ డన్... మిస్టర్ సుబ్బారావ్... యిక నీ జీవితంలో ప్రతిరాత్రీ... తొలి రాత్రే... వసంత రస రాత్రే... విష్ యూ ఆల్ ది బెస్ట్..." సుబ్బారావులోని పిరికితనం అతనికి దూరంగా వెళ్ళిపోతూ హాపీగా ధైర్యాన్ని ప్రజంట్ చేసి వెళ్ళిపోతున్నట్లనిపించింది... ఆ క్షణంలో హాయిగా, తృప్తిగా, ఆనందంగా నవ్వుకున్నాడు సుబ్బారావు.